Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

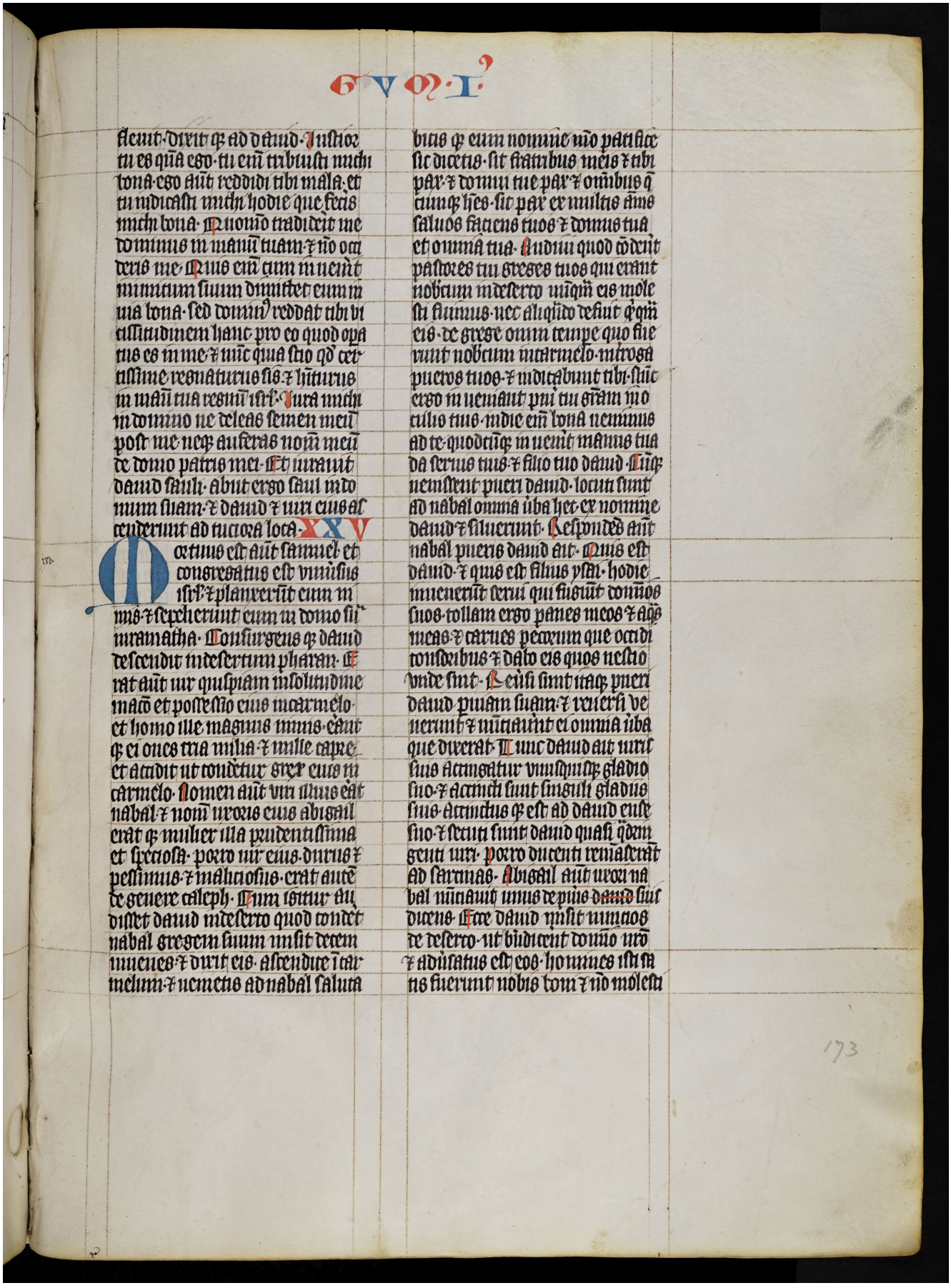

fleuit·dixit q̄ ad dauid·Iustior
tu es quā ego·tu enī tribuisti mihi
bona·ego aūt reddidi tibi mala·et
tu indicasti mihi hodie que feceris
mihi bona· Quomō tradidit me
dominus in manū tuam·et nō occi
deris me· Quis enī cum inuenit
inimicum suum dimittet eum in
uia bona·sed dominus reddat tibi ui
cissitudinem hanc pro eo quod ope
tus es in me·et nūc quia ecce ego q̄d cer
tissime regnaturus sis·et hēditurus
in manū tua regnū isrl·Iura mihi
in domino ne deleas semen meū
post me neq̄ auferas nomē meū
de domo patris mei· Et iurauit
dauid saul· abiit ergo saul in do
mum suam·et dauid et uiri eius ac
cenderunt ad tutiora loca· XXV

Mortuus est aūt samuel· et
congregatus est uniuersus
isrl·et planxerūt eum in
ramis·et sepelierunt eum in domo sua
in ramatha· Consurgens q̄ dauid
descendit in desertum pharan· Er
at aūt uir quidam in solutudine
magō et possessio eius in carmelo·
et homo ille magnus nimis·erant
q̄ ei oues tria milia·et mille capre·
et accidit ut tonderet gregem eius in
carmelo· Nomen aūt uiri illius erat
nabal·et nomen uxoris eius abigail
erat q̄ mulier illa prudentissima
et speciosa· porro uir eius durus et
pessimus·et malignus·erat autē
de generе caleph· Cum audisset au
disset dauid in deserto quod tonderet
nabal gregem suum misit decem
iuuenes·et dixit eis· Ascendite in car
melum·et uenietis ad nabal salutа
bitis q̄ eum nomine meo pacifice
sic dicetis· sit gratibus meis·et tibi
pax·et domui tue pax·et omnibus q̄
cunq̄ hēs· sit pax· et multis ānis
saluos faciens tuos·et domus tua
et omnia tua· Audiui quod tondent
pastores tui greges tuos qui erant
nobiscum in deserto nihil eis mole
sti fuimus·nec aliquid defuit q̄quā
eis· de grege omni tempore quo fue
runt nobiscum in carmelo· interroga
pueros tuos·et indicabunt tibi· inue
ergo in oculis tuis· quia in die bonā uenimus
filio tuo· die enī bona uenimus
ad te· quodcunq̄ inuenit manus tua
da seruis tuis·et filio tuo dauid· Cum
uenissent pueri dauid· locuti sunt
ad nabal omnia uba hec· ex nomine
dauid·et siluerunt· Respondēs aūt
nabal pueris dauid ait· Quis est
dauid·et quis est filius yse· hodie
inuenerūt serui qui fugiūt dominos
suos· tollam ergo panes meos·et aquā
meas·et carnes pecorum que occidi
tonsoribus·et dabo eis quos nescio
unde sint· Reuersi sunt itaq̄ pueri
dauid pristina uiam·et reuersi ue
nerunt·et nūciauerunt ei omnia uba
que dixerat· Hunc dauid ait uiri
suus accingatur unusquisq̄ gladio
suo·et accincti sunt singuli gladiis
suis· accinctus q̄ est ad dauid ensi
suo·et secuti sunt dauid quasi q̄dam
genti uiri· porro de centi remanserat
ad sarcinas· Abigail aūt uxor na
bal nūciauit unus de pūs dauid sue
dicens· Ecce dauid misit nuncios
de deserto· ut benedicerent domino nro
et abūsatus est eos· homines isti fa
ti fuerunt nobis bona·et nō molesti